

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU
SLAVONSKI BROD

Poslovni broj: P Ob-284/2020-117

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

i

R J E Š E N J E

Općinski sud u Slavonskom Brodu, po sucu Ivanki Šaravanja, u pravnoj stvari tužitelja Mirka Hrastovića, OIB-46429132478 iz Vrpolja, Bana J. Jelačića 145, zastupan po punomoćniku Marijanu Betlachu, odvjetniku iz Slavanskog Broda, protiv tužene Binke Ćorluka, OIB-31223002164 iz Vrpolja, J. J. Strossmayera 42A, zastupana po punomoćniku Ani Petrić, odvjetniku iz Nove Gradiške, radi utvrđenja bračne stečevine i protutužbe tužene-protutužiteljice Binke Ćorluka, OIB-31223002164 iz Vrpolja, J. J. Strossmayera 42A (dalje: tužena) zastupana po punomoćniku Ani Petrić, odvjetniku iz Nove Gradiške, protiv tužitelja-protutuženika Mirka Hrastovića, OIB-46429132478 iz Vrpolja, Bana J. Jelačića 145 (dalje: tužitelj) zastupan po punomoćniku Marijanu Betlachu, odvjetniku iz Slavanskog Broda, radi utvrđenja vlasništva, nakon održane javne glavne rasprave 26. kolovoza 2026. u nazočnosti tužitelja uz punomoćnika i tužene uz zamjenika punomoćnika Ivanu Babić, odvjetničkog vježbenika, 24. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da zajedničku imovinu stečenu tijekom trajanja braka između tužitelja-protutuženika Mirka Hrastović i tužene-protutužiteljice Binke Ćorluka čini suvlasnički dio od 27/108 dijela nekretnina upisanih u zk.ul. broj 55 k.o. Vrpolje i to kč.br. 578/13 Oranica Goč od 2310 m², kč.br. 579/1 Oranica Goč od 933 m², kč.br. 579/4 Oranica Goč od 503 m², kč.br. 580/2 Bara Goč od 7748 m², kč.br. 581 Oranica Goč od 3905 m² i u zk.ul. broj 1502 k.o. Vrpolje i to kč.br. 582/2 Dvorište i kuća u Ulici J. J. Strossmayera 42A od 1269 m², i to tužitelja-protutuženika Mirka Hrastovića u 1/2 dijela i tužene-protutužiteljice Binke Ćorluka u 1/2 dijela, što je tužena dužna priznati, u protivnom će se izvršiti uknjižba prava suvlasništva temeljem ove presude, u roku od 15 dana.

II Tužitelj-protutuženik Mirko Hrastović odbija se s preostalim dijelom stvarno pravnog zahtjeva radi stjecanja prava suvlasništva preko dosuđenog suvlasničkog dijela od jedne polovine od 27/108 dijela do jedne polovine od 52/108 dijela na nekretninama upisanim zk.ul. broj 55 k.o. Vrpolje i to kč.br. 578/13 Oranica Goč od 2310 m², kč.br. 579/1 Oranica Goč od 933 m², kč.br. 579/4 Oranica Goč od 503 m²,

kč.br. 580/2 Bara Goč od 7748 m², kč.br. 581 Oranica Goč od 3905 m² i upisanih u zk.ul. broj 1502 k.o. Vrpolje i to kč.br. 582/2 Dvorište i kuća u Ulici J. J. Strossmayera 42A od 1269 m², kao neosnovanim.

III Tužitelj Mirko Hrastović odbija se s tužbenim zahtjevom kojim traži stjecanje prava vlasništva na nekretnini upisanoj u zk.ul broj 1503 k.o. Vrpolje i to kč.br. 582/4 Dvorište i gospodarska zgrada od 1426 m² i sa zahtjevom da mu tužena izda tabularnu ispravu podobnu za upis prava suvlasništva na nekretninama, kao neosnovanim.

IV Tužena-protutužiteljica Binka Ćorluka dužna je tužitelju-protutuženiku Mirku Hrastoviću isplatiti polovinu vrijednosti od 27/108 dijela nekretnine upisane u zk.ul. broj 1503 k.o. Vrpolje i to kč.br. 582/4 Dvorište i gospodarska zgrada od 1426 m² u iznosu od 1.022,27 € (slovima: jednatisućadvadesetdvaeuraidvadesetsedamcenti) sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 17. studenog 2021. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3%-tna poena, od 1. siječnja 2023. do 28. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3%-tna poena, a od 29. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3%-tna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referenta stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

V Odbija se tužitelj-protutuženik Mirko Hrastović s dijelom zahtjeva za isplatu u svezi kč.br. 582/4 Dvorište i gospodarska zgrada od 1426 m² k.o. Vrpolje u iznosu od 946,54 €, kao neosnovanim.

r i j e š i o j e

I Protutužba tužene-protutužiteljice Binke Ćorluka odbacuje se, kao nedopuštena.

II Dozvoljava se preinačenje tužbe tužitelja-protutuženika Mirka Hrastovića prema podnescima od 14. veljače 2025. i 3. studenog 2025.

III Svaka stranaka snosi svoje troškove ovog postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tužene radi utvrđenja bračne stečevine. U tužbi navodi da je među strankama vođen postupak radi utvrđenja bračne stečevine na Općinskom sudu u Slavonskom Brodu pod poslovnim brojem P Ob-111/2017, da zbog procesnih razloga nije mogao podnijeti protutužbu u tom postupku radi utvrđenja bračne stečevine na nekretninama upisanim u zk.ul. broj 55 k.o. Vrpolje, upisane na imenu tužene, koje nekretnine je tužena stekla dijelom nasljeđivanjem, a dijelom kupovinom – otkupom suvlasničkih dijelova od braće i sestre i njihovih nasljednika. Navodi da su nekretnine upisane u zk.ul. broj 55 k.o. Vrpolje bile u vlasništvu oca tužene Jerka Ćorluke. Nakon smrti Jerka Ćorluke 1992. naslijedili su ga supruga Anđa u 1/2 dijela, kći Binka Paulić – tužena u 1/6 dijela, kći Zorka Ćorluka u 1/6 dijela i sin Mladen Ćorluka u 1/6 dijela. Nakon smrti Anđe Ćorluka, majke tužene, naslijedili su je

tužena u 2/6 dijela, Zorka Čorluka u 2/6 dijela i sin Živko Čorluka u 2/6 dijela. Ostali zakonski nasljednici su se odrekli nasljedstva. Nakon smrti braće tužene, Mladena i Živka, njih su naslijedile supruge Ana Čorluka i Mara Čorluka i tako su svaka od njih upisane kao suvlasnice u 1/6 dijela navedenih nekretnina. Navodi da je tužena sa Zorkom Čorluka isplatila Maru Čorluka 2012. za njezin suvlasnički dio od 1/6 dijela s iznosom od 3.000,00 € (tužena 2.000,00 €, a Zorka 1.000,00 €), te 2014. je tužena kupila od Ane Čorluka njezin suvlasnički dio za iznos od 3.000,00 €. Time je tužena kupovinom postala suvlasnik na dijelu nekretnina. Navodi da je sestra tužene, Zorka Čorluka, živjela u Ljubljani, umrla je 21. veljače 2015. i tužena je naslijedila nekretnine nakon smrti Zorke Čorluka na način da su djeca njezine pok. braće – nećaci, ustupili svoj dio nekretnina tuženoj, uz uvjet da ne sudjeluju u troškovima sahrane i podmirenja dugova koji su ostali nakon Zorkine smrti. Zorka Čorluka je imala stan u Ljubljani, te su se dogovorili da nakon prodaje stana u Ljubljani podijele novac, nakon odbitka sudskih troškova ostavinske rasprave i svih nastalih troškova do prodaje stana. Navodi da su on i tužena zajedničkim sredstvima tijekom trajanja braka snosili troškove svog boravka u Ljubljani za vrijeme bolesti Zorke Čorluka, a ti troškovi su iznosili 1.000,00 €. Troškovi sahrane Zorke Čorluka su iznosili 2.300,00 €, uređenje grobnice je iznosilo 1.500,00 €, dug pok. Zorke u Sloveniji je iznosio 3.300,00 €, a neplaćene režije 700,00 €. Troškovi ostavinskog postupka iza Zorke Čorluka za nekretnine u Vrpolju su iznosile 200,00 € i porez 800,00 €. Navodi da su ukupni troškovi u vezi Zorke Čorluka od odlaska u bolnicu do prodaje stana u Ljubljani iznosile 10.200,00 €, a te troškove je plaćao tužitelj novcem sa svog deviznog računa. Od tog iznosa treba odbiti 3.100,00 € jer je toliko pronađeno u Zorkinom stanu, tako da ukupan trošak u vezi Zorke Čorluka iznosi 7.100,00 € koji su snosili tužitelj i tužena. Tužena je u većem dijelu naslijedila Zorku Čorluka, jer je otkupila od djece pok. brata Mladena; Kreše i Marije 15/108 dijela, od djece pok. brata Živka; Mire i Željke 10/108 dijela, dok je u jednom dijelu Zorku naslijedio nećak Mario Čorluka. Smatra da je svojim sredstvima tijekom trajanja braka s tuženom stekao pravo na suvlasnički dio na nekretninama upisanim u zk.ul. broj 55 k.o. Vrpolje, jer su on i tužena stekli suvlasništvo zajedničkim otkupom u 52/108 dijela, a njemu pripada pola tog suvlasničkog dijela ili 26/108 dijela, zbog čega traži da mu tužena isto prizna i dozvoli uknjižbu prava vlasništva u 26/108 dijela na opisanim nekretninama s osnove bračne stečevine.

2. U podnesku od 3. ožujka 2021. tužitelj navodi da stan Zorke Čorluka u Ljubljani nije predmet tužbe, ali su izjave zakonskih nasljednika Zorke Čorluka za imovinu iste u Vrpolju bitne, jer se nisu prihvatili svog nasljednog dijela na nekretnini u Vrpolju, uz uvjet da ne snose troškove nastale u svezi bolesti i smrti Zorke. Tužena je isplatila i nećaka Maria Čorluku za njegov dio imovine u Vrpolju, koji je naslijedio nakon smrti Zorke Čorluka.

3. Podneskom od 17. studenog 2021. tužitelj je sukladno odredbi članka 193. stavka 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 dalje: ZPP) istakao pored stvarno pravnog zahtjeva, radi stjecanja suvlasništva na predmetnim nekretninama i obvezno pravni zahtjev radi isplate ½ dijela na ime stjecanja suvlasništva na predmetnoj nekretnini od 52/108 dijeli ili 26/108 dijela, u iznosu od 12.131,69 €/91.406,25 kn¹, sa zakonskom zateznom kamatom od 17. studenog 2021. do isplate, jer nema interes pokretati naknadno diobu nekretnina s tuženom i želi izbjeći daljnje postupke.

4. U podnesku od 4. ožujka 2022. tužitelj ističe da nije osnovan prigovor zastare koji je istakla tužena u podnesku od 23. ožujka 2022., jer prema odredbi članka 235.

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26 dalje: ZOO) zastara ne teče između bračnih drugova. Brak stranaka je razveden 17. veljače 2017., opći zastarni rok je pet godina prema odredbi članka 225. ZOO-a, a tužba u ovom predmetu je podnesena 29. prosinca 2020. Također je neosnovan istaknuti prigovor prekluzije prava, jer tužitelj nije prekludiran u isticanju stvarno pravnog zahtjeva radi stjecanja bračne stečevine. Osim toga, tužitelj nije bio obavezan podnositi protutužbu u postupku poslovni broj P Ob-111/2017 po ZPP-u, već može podnijeti samostalnu tužbu. Neosnovan je i istaknuti prigovor litispendencije, jer nema identiteta predmeta spora u ovoj parnici i u parnici poslovni broj P Ob-111/2017, postupak se vodi samo između istih stranaka.

5. U podnesku od 14. veljače 2025. tuženik je kao tuženu označio Binku Ćorluka, jer je ista promijenila prezime iz Hrastović u Ćorluka. Također je naveo da je tužena u međuvremenu, od podnošenja tužbe do podnošenja podneska, izmijenila zemljišnoknjižno stanje, unatoč zabilježbi spora i prenijela kč.br. 582/2 Kuća, dvorište i gospodarska zgrada u Ulici J. J. Strossmayera od 2695 m² iz zk.ul. broj 55 k.o. Vrpolje u zk.ul. broj 1502 k.o. Vrpolje u površini od 1269 m² i u zk.ul. broj 1503 k.o. Vrpolje u površini od 1426 m², jer je izvršeno cijepanje kč.br. 582/2 na kč.br. 582/2 i 582/4, sve u k.o. Vrpolje, te je kč.br. 582/4 k.o. Vrpolje prenesena u zk.ul. broj 1503 k.o. Vrpolje. Stoga, je u tom smislu preinačio tužbeni zahtjev i traži stjecanje prava suvlasništva na nekretninama upisanim u zk.ul. broj 1502 i 1503 k.o. Vrpolje. U ostalom dijelu je zahtjev neizmijenjen.

6. Konačni tužbeni zahtjev tužitelj je postavio podneskom od 3. studenog 2025. nakon što je primio nalaz i mišljenje građevinskog vještaka Veronike Petrić Stepanović, te je preinačio obvezno pravni zahtjev sukladno nalazu i mišljenju građevinskog vještaka i od tužene traži na ime isplate njegovog dijela u stjecanju bračne stečevine na predmetnim nekretninama iznos od 14.146,00 € sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 17. rujna 2016. do isplate. U ostalom dijelu zahtjev je neizmijenjen. Tužitelj je tijekom postupka, pa tako i podneskom od 7. siječnja 2026. obrazlagao da je pored stvarno pravnog zahtjeva, postavio obvezno pravni zahtjev, a ne zahtjev za diobu nekretnina.

7. Tužena u odgovoru na tužbu osporava da predmetna nekretnina predstavlja bračnu stečevinu stranaka, jer je ista njezina vlastita imovina stečena nasljeđivanjem nakon smrti njezinog oca, majke i sestre Zorke Ćorluka. Navodi da su se njezini nećaci odrekli nasljedstva koje im pripada temeljem Zakona. Nadalje navodi da su suvlasnički dio koji je naslijedila Mara Ćorluka nakon smrti njezinog brata Živka Ćorluke, kupile ona i Zorka Ćorluka u jednakim dijelovima za iznos od 1.990,84 €/15.000,00 kn¹, te da je ona temeljem kupoprodaje od 18. lipnja 2014. stekla suvlasnički dio koji je naslijedila Ana Ćorluka nakon smrti njezinog brata Mladena Ćorluke, za što je isplatila Anu Ćorluka u iznosu od 1.990,84 €/15.000,00 kn¹. Slijedom navedenog tužitelj ne može steći pravo suvlasništva s osnova bračne stečevine na naslijeđenom dijelu predmetne nekretnine, eventualno bi mogao istaknuti obvezno pravni zahtjev i tražiti isplatu zajedničkih sredstava u polovini dijela od oko 2.654,46 €/20.000,00 kn¹. Osporava da bi tužitelj imao ikakva prava na dio nekretnina koje je naslijedila nakon smrti Zorke Ćorluka. Ona je naslijedila Zorku Ćorluka u 16/18 dijela njezinih nekretnina i tužitelju s te osnove ne pripada nikakvo pravo. Nije sporno da se Zorka liječila prije smrti i da je tužena imala troškove liječenja i sahrane pok. sestre. Međutim, nesporno je da tužena naslijedila stan u Sloveniji, koji je prodan 3. travnja 2019., a brak stranaka je razveden rješenjem Općinskog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj R1 Ob-21/17 od 17. veljače 2017. Dakle, to nasljedstvo je stečeno nakon razvoda braka. Zorku Ćorluka su

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

naslijedili ona i nećak Mario Ćorluka koji je isplaćen za svoj suvlasnički dio 1. travnja 2019. Za naslijeđene nekretnine u Vrpolju Maria Ćorluku je isplatila, temeljem sudske nagodbe od 26. siječnja 2018., isto nakon prestanka braka stranaka. Osim toga, nekretnina u Ljubljani i sve navedeno u točki V tužbe nije predmet tužbenog zahtjeva. Smatra da je tužitelj potpuno krivo izračunao suvlasničke dijelove koje je naslijedila tužena i koji su kupljeni od Ane i Mare Ćorluka. Protivi se tužbenom zahtjevu u cijelosti.

8. Podneskom od 30. travnja 2021. tužena navodi da njezinu vlastitu imovinu čini nekretnina upisana u zk.ul. broj 55 k.o. Vrpolje, jer je temeljem Zakona naslijedila oca Jerka Ćorluku u 1/6 dijela i majku Anđu Ćorluku u 2/6 dijela, ukupno 3/6 ili 1/2 predmetne nekretnine. Pok. Zorku Ćorluka je naslijedila u 16/18 dijela. Maria Ćorluka je isplatila za njegov suvlasnički dio koji je naslijedio nakon smrti Zorke Ćorluka 26. siječnja 2018., nakon razvoda braka stranaka, pa je navedeno njezina vlastita imovina, a ne bračna stečevina.

9. U podnesku od 23. ožujka 2022. tužena je istakla prigovor litispendencije, jer o istoj stvari i između istih stranaka teče parnica na istom sudu pod poslovnim brojem P Ob-111/2017. Ističe prigovor prekluzije podnošenja tužbe prema odredbi članka 189. ZPP-a jer smatra da je tužitelj trebao postaviti protutužbeni zahtjev u postupku poslovni broj P Ob-111/2017, a kako je to propustio u zakonom propisanom roku, ovdje nema zakonskog ovlaštenja za podnošenje samostalne tužbe i tužbu treba odbaciti.

10. U podnesku od 6. svibnja 2024. tužena je istakla prigovor presuđene stvari temeljem odredbe članka 301. ZPP-a, jer je postupak poslovni broj P Ob-111/2017 radi bračne stečevine parničnih stranaka pravomoćno okončan u kojem je odlučeno o bračnoj stečevini stranaka.

11. U podnesku od 4. lipnja 2024. tužena je podnijela protutužbu kojom traži da se utvrdi da je tužena Binka Ćorluka stekla nekretnine upisane u zk.ul. broj 55 k.o. Vrpolje i to kč.br. 578/13, kč.br. 579/1, kč.br. 579/4, kč.br. 580/2, kč.br. 581 i kč.br. 582/2 nasljeđivanjem iza roditelja i sestre i diobom sa sunaslijednicima.

12. U podnesku od 6. ožujka 2025. tužena se usprotivila preinaci tužbe od 14. veljače 2025. i istakla prigovor zastare obvezno pravnog zahtjeva, jer je brak stranaka razveden 2017. Navodi da je tužitelj podneskom zatražio da se utvrdi suvlasnikom na zajedničkoj imovini stranaka upisanoj u zk.ul. broj 1503 k.o. Vrpolje i to na kč.br. 582/4, a pri tome nije subjektivno preinačio tužbu sukladno podacima u zemljišnoj knjizi i da sud treba istog odbiti sa zahtjevom.

13. Tužitelj u odgovoru na protutužbu od 26. ožujka 2025. navodi da je protutužba podnesena suprotno odredbi članka 189. ZPP-a, nakon što je zaključen prethodni postupak na raspravi od 30. lipnja 2022., zbog čega protutužbu treba odbaciti. Nadalje navodi da tužena nema interes za postavljanje deklaratornog tužbenog zahtjeva, kao u protutužbi i da je protutužba bespredmetna, stoga se u cijelosti protivi protutužbenom zahtjevu i predlaže da sud odbaci protutužbu, podredno odbije tužbeni zahtjev tužene. Navodi da tužitelj svjesno nije htio označiti na tuženoj strani i Josipa Paulića, sina tužene, što je mogao, jer je provedba vlasništva na ime Josipa Paulića izvršena unatoč postojanja zabilježbe ove parnice. To nije učinio jer se prema sinu tužene iz prvog braka ponaša očinski i ne želi ga uvlačiti u postupak. Navodi da je postavio obvezno pravni zahtjev, koji se može odnositi i na navedenu česticu. Nadalje navodi da je obvezno pravni zahtjev postavio 17. studenog 2021., prije zaključenja prethodnog postupka, koji je zaključen na raspravi 30. lipnja 2022., zbog čega nije osnovan prigovor zastare.

14. Tužitelj je podnio tužbu protiv tužene radi utvrđenja bračne stečevine, a tužbenim zahtjevom traži stjecanje prava suvlasništva na nekretninama upisanim u

zk.ul. broj 55 k.o. Vrpolje. Podneskom od 17. studenog 2021. je preinačio tužbeni zahtjev tako što je pored stvarno pravnog zahtjeva iz tužbe istakao eventualni, obvezno pravni zahtjev, radi isplate 26/108 dijela nekretnine, što predstavlja jednu polovinu od 52/108, za koji dio tuženik smatra da su parnične stranke stekle tijekom trajanja braka, u iznosu od 12.131,69 €/91.406,25 kn¹. Prethodni postupak je zaključen na raspravi od 30. lipnja 2022. (stranice 121-122 spisa). Iz navedenog proizlazi da je tužitelj postavio obvezno pravni zahtjev prije zaključenja prethodnog postupka sukladno odredbi članka 190. stavka 1. ZPP-a i za to mu nije trebalo dopuštenje tužene.

14.1. Tužitelj je preinačio tužbu podneskom od 14. veljače 2025., jer je tužena unatoč zabilježbi spora, izvršila cijepanje kč.br. 582/2 Kuća, dvorište, gospodarska zgrada u Ul. J. J. Strossmayera od 2695 m², na kč.br. 582/2 od 1269 m² i kč.br. 582/4 od 1426 m², te je temeljem Darovnog ugovora od 2. svibnja 2023. prenijela vlasništvo na kč.br. 582/4 Dvorište, gospodarska zgrada u Ul. J. J. Strossmayera od 1426 m² na svog sina Josipa Paulića, te je navedena čestica upisana u zk.ul. broj 1503 k.o. Vrpolje. Isto je učinjeno tijekom 2023., dakle, nakon podnošenja ove tužbe, te je provedeno kroz zemljišne knjige u postupcima poslovni broj Z-873/2023 i poslovni broj Z-7023/2023, što je utvrđeno uvidom u izvadak iz zemljišne knjige za navedene nekretnine (stranice 260-272 spisa). Kako je na nekretninama došlo do promjene identiteta i vlasništva, nakon što je zaključen prethodni postupak 30. lipnja 2022., sud cijeni da tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave, jer je do ovih promjena došlo bez njegove krivnje i to nakon zaključenja prethodnog postupka. Stoga je sud sukladno odredbi članka 190. stavka 2. ZPP-a dopustio preinaku tužbe prema tužbenom zahtjevu iz podneska od 14. veljače 2025.

14.2. Na okolnosti obvezno pravnog zahtjeva i visine vrijednosti spornih nekretnina, sud je proveo dokaz vještačenjem po građevinskom vještaku Veroniki Petrić Stepanović. Građevinski vještak je procijenio ukupnu vrijednost predmetnih nekretnina u iznosu od 58.764,00 €/442.757,39 kn¹, na dan 17. rujna 2016., a to je dan kada je među strankama nesporno prestala stvarna bračna zajednica. Parnične stranke su prihvatile nalaz i mišljenje građevinskog vještaka i na isti nisu imale primjedbi, što su navele na ročištu održanom 26. siječnja 2026. (stranica 518 spisa). Tužitelj je podneskom od 3. studenog 2025. preinačio obvezno pravni zahtjev sukladno nalazu i mišljenju građevinskog vještaka, koji nalaz je primio 31. listopada 2025. (stranica 485 spisa). Prema odredbi članka 190. stavka 2. ZPP-a tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave, ako bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka, što je ovdje slučaj, jer je tužitelj uskladio obvezno pravni zahtjev s nalazom vještaka nakon što je primio nalaz i mišljenje vještaka, na koji nalaz stranke nisu imale primjedbi, stoga je sud dopustio preinačenje i obvezno pravnog zahtjeva primjenom odredbe članka 190. stavka 2. ZPP-a. Iz navedenih razloga je odlučeno kao u točki II izreke rješenja.

15. U provedenom dokaznom postupku izvršen je uvid u izvadak iz zemljišne knjige za nekretnine upisane u zk.ul. broj 55, 1502 i 1503 k.o. Vrpolje, rješenje Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Slavonskom Brodu broj Z-6846/12 od 21. studenog 2012., rješenje o nasljeđivanju javnog bilježnika Ruže Medunić iz Slavanskog Broda, koje je donijela kao povjerenik Općinskog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj O-334/15-4 od 20. travnja 2015., rješenje Općinskog suda u Slavonskom Brodu od 5. svibnja 1986., oporuku Anđe Ćorluka od 5. listopada 2003., Kupoprodajni ugovor od 2. listopada 2012., rješenje Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Slavonskom Brodu broj Z-1002/2018 od 29. siječnja 2018., povijesni

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

prikaz izvatka iz zemljišne knjige za nekretnine upisane u zk.ul. broj 55 k.o. Vrpolje, presudu Općinskog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj P Ob-111/2017-74 od 12. studenog 2021., presliku transakcije A banka d.d. Ljubljana od 1. travnja 2019., rješenje Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Slavonskom Brodu broj Z-873/2023 od 19. siječnja 2023., presliku presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ Ob-56/2022-4 od 16. siječnja 2024., izvod iz katastarskog plana, račune Runolista d.o.o. Vrpolje (stranice 325-326 spisa), zapisnik s ročišta od 29. siječnja 2020. poslovni broj P Ob-117/11-25, podatke o trošku izrade spomenika klesarstva Šetka od 31. prosinca 2025., spis Općinskog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj R1-127/2017, provedeno je građevinsko vještačenje po vještaku Veroniki Petrić Stepanović, saslušan je svjedok Ana Ćorluka zamolbeno na Općinskom sudu u Bjelovaru pod poslovnim brojem Pom-10/2026-7 od 25. svibnja 2026., te su saslušani tužiteljica i tuženik, kao stranke u svrhu dokazivanja.

16. Na ročištu održanom 4. travnja 2025. tužitelj je odustao od dokaznog prijedloga da se u postupku saslušaju svjedoci Anka Ćorluka i Miro Ćorluka.

17. Na ročištu održanom 26. siječnja 2026. tužitelj je odustao od dokaznog prijedloga da se kao svjedoci saslušaju Željka Mršo, Mario Ćorluka, Mara Ćorluka i Dragan Čaklović.

18. Sud u postupku nije uzeo u obzir dokumentaciju koju je tužena dostavila uz podnesak od 24. studenog 2022. (stranice 134-185 spisa) i dokumentaciju dostavljenu uz podnesak od 17. prosinca 2025. (stranice 504-508 spisa), jer su ti dokazi uloženi u spis nakon zaključenja prethodnog postupka 30. lipnja 2022., a tužena nije dokazala da tu dokumentaciju, bez svoje krivnje, nije mogla priložiti u spis prije zaključenja prethodnog postupka. Pogotovo, što je iz priložene dokumentacije vidljivo da je sva dokumentacija starija od dana zaključenja prethodnog postupka (promet po računima tužene je iz 2015.). Stranke su dužne već u tužbi i odgovoru na tužbu, a najkasnije na pripremnom ročištu, iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđenje iznesenih činjenica. Nove činjenice i nove dokaze, koje su stranke iznijele i predložile tijekom glavne rasprave, suprotno odredbi članka 299. stavka 2., sud neće uzeti u obzir. Iz navedenih razloga navedena dokumentacija nije uzeta u obzir prilikom donošenja odluke.

19. Sud nije posebno cijenio oporuku Anđe Ćorluka od 5. listopada 2003. (stranica 18 spisa), jer među strankama nije sporno da je tužena naslijedila svoju majku Anđu Ćorluka temeljem Zakona u 1/6 dijela, a ne temeljem oporuke, pa je ovaj dokaz irelevantan. Također sud nije ocijenio kao dokaz izjave Maria Ćorluke i Dragana Čaklovića, koje su isti ovjerali kod javnog bilježnika Darka Čališa iz Đakova, jer su isti pozvani kao svjedoci na glavnu raspravu, na kojoj su trebali biti neposredno saslušani i odgovoriti na pitanja suda i stranka, radi rasvjetljavanja spornih činjenica, a isti su samoinicijativno dali izjave, ne znajući što sud smatra spornim u ovom predmetu. Osim toga, tužitelj je odustao od dokaznih prijedloga da se isti saslušaju kao svjedoci.

20. Na ročištu održanom 26. kolovoza 2026. sud je odbio izvesti dokaz saslušanjem svjedoka Josipa Paulića i Krešimira Ćorluke, jer je tužena predložila saslušanje svjedoka tek u podnesku od 16. travnja 2025., gotovo tri godine nakon što je zaključen prethodni postupak. Tužitelj se izričito protivio saslušanju svjedoka iz tih razloga. Tužena nije obrazložila da taj dokaz bez svoje krivnje, nije mogla predložiti prije zaključenja prethodnog postupka. Svjedok Josip Paulić je sin tužene, a svjedok Krešimir Ćorluka je nećak tužene. Dakle, oba su joj dobro poznata, kao i koje činjenicu su sporne u ovom postupku. Ova odluka suda temelji se na odredbi članka 299. ZPP-a.

21. Prema odredbi članka 7. stavka 1. ZPP-a stranke su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima utvrđuju te činjenice. Prema odredbi članka 8. ZPP-a koje će činjenice uzeti kako dokazane odlučuje sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka. Također su dužne dokazati činjenice i navode kojima pobijaju navode protivnika prema odredbi članka 219. stavka 1. ZPP-a. Sud utvrđuje sporne činjenice na temelju onih dokaza koji su predložile parnične stranke. Stranke su dužne dokazati istinitost svojih tvrdnji, u protivnom će ih sud odbiti, odnosno neće prihvatiti izrečeni prigovor.

22. Među strankama je nesporno da su živjeli u izvanbračnoj zajednici od sredine svibnja 1994., da su se vjenčali 22. srpnja 1995. i da je stvarna bračna zajednica prestala 17. rujna 2016. kada je tužiteljica napustila bračnu zajednicu i da je taj brak razveden pravomoćnim rješenjem Općinskog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj R1 Ob-21/2017-4 od 17. veljače 2017. Bračni drugovi nisu sklopili bračni ugovor i nisu imali djece u braku. Ovo je utvrđeno iz iskaza stranaka i pravomoćne presude Općinskog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj P Ob-111/2017-74 od 12. studenog 2021., u kojoj su utvrđene navedene činjenice. Također nije sporno da predmet ovog postupka nije nekretnina – stan u Ljubljani, koji je tužena naslijedila nakon smrti njezine sestre Zorke Čorluka.

23. Među strankama je sporno predstavljaju li nekretnine tužene upisane u zk.ul. broj 55 k.o. Vrpolje bračnu stečevinu stranaka i u kojem dijelu te nekretnine čine bračnu stečevinu, a u kojem dijelu posebnu imovinu tužene.

24. Uvidom u presudu Općinskog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj P Ob-111/2017-74 od 12. studenog 2021., koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ Ob-56/2022-4 od 16. siječnja 2024. u točkama I, II, III, IV izreke presude, dok je preinačena u točki IV na način da je tužiteljici priznato pravo na isplatu u iznosu od 4.750,35 €, umjesto iznosa od 6.333,79 €, točki V izreke kojim je odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice za isplatu otpremnine tuženika koju je primio 2010., nakon poslovno uvjetovanog otkaza, te joj je Županijski sud dosudio polovicu tog iznosa od 2.877,67 € i preinačena je odluka o troškovima postupka. Uvidom u navedene presude utvrđeno je vrijeme trajanja izvanbračne i bračne zajednice stranaka, da je predmet tog postupka bilo utvrđenje suvlasništva na nekretninama upisanim u zk.ul. broj 196 k.o. Vrpolje u naravi Kuća, dvorište i oranica u Selu u Ribarevoj ulici od 2439 m², kao bračne stečevine, iznos ušteđevine bračnih drugova i zajedničkih pokretnina. Utvrđeno je da su parnične stranke tijekom zajedničkog života bile zaposlene, tijekom braka su otišle u mirovinu, tuženik je zarađivao više od tužiteljice, pa je shodno tome imao i veću mirovinu. Tuženik je imao mirovinu od 391,53 €/2.950,00 kn¹ mjesečno u Republici Hrvatskoj, te 430,00 € inozemne mirovine, a tužena je imala mirovinu od 331,81 €/2.500,00 kn¹ mjesečno, te da su za vrijeme zajedničkog života živjeli u nekretnini u vlasništvu tužitelja. Utvrđeno je da nekretnina tužene upisana u zk.ul. broj 55 k.o. Vrpolje nisu bile predmet tog postupka.

25. Tužena je tijekom cijelog postupka, pa i nakon što je o tom prigovoru pravomoćno odlučeno, isticala prigovor litispendencije u odnosu na predmet Općinskog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj P Ob-111/2017. Sud je odbio prigovor litispendencije rješenjem poslovni broj P Ob-284/2020-38 od 16. siječnja 2023., koje rješenje je potvrđeno rješenjem Županijskog suda u Splitu poslovni broj GŽ Ob-38/2023-2 od 9. ožujka 2023., točka a) izreke rješenja, te je odlučeno kako je istaknuti prigovor litispendencije neosnovan. Dakle, o istaknutom prigovoru

litispendencije je pravomoćno riješeno navedenim rješenjima i taj prigovor je neosnovan.

26. Tužena je istakla prigovor prekluzije podnošenja predmetne tužbe prema odredbi članka 189. ZPP-a, jer smatra da je tužitelj trebao podnijeti protutužbu u predmetu poslovni broj P Ob-111/2017, a ne samostalnu tužbu. Ovaj prigovor je neosnovan, jer tužitelj niti prema jednoj odredbi ZPP-a nije dužan uložiti protutužbu, već može podnijeti samostalnu tužbu o svom zahtjevu, niti je prekludiran u svom zahtjevu, zato što je postupak radi utvrđenja bračne stečevine pokrenuo samostalnom tužbom. Niti jedna odredba ZPP-a ne upućuje da je stranka dužna uložiti protutužbu u predmetu koji je pokrenula druga strana. Stoga je ovaj prigovor neosnovan.

27. Po ocjeni suda neosnovan je prigovor zastare, koji je istakla tužena. Tužitelj traži utvrđenje suvlasništva na predmetnim nekretninama s osnove bračne stečevine. S obzirom na predmet spora i odredbu članka 235. ZOO-a prema kojoj zastara ne teče između bračnih drugova, sud cijeni da je prigovor zastare neosnovan. Bračni drugovi imaju taj status do prestanka braka. Brak, između ostalog, može prestati razvodom i to kada odluka o razvodu postane pravomoćna prema odredbi članka 47. stavka 1. i 2. Obiteljskog zakona ("Narodne novine" broj 103/15, 98/19, 47/20, 49/23 i 156/23 dalje: ObZ/15). Stranke su bile bračni drugovi do razvoda braka 17. veljače 2017. jer je tada brak razveden rješenjem Općinskog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj R1 Ob-21/2017-4, odluka je pravomoćna 10. ožujka 2017. (e-spis). Tužba je predana sudu 29. prosinca 2020., obvezno pravni zahtjev je podnese 17. studenog 2021. Kako u ovom slučaju nije propisana poseban rok zastare, primjenjuje se opći zastarni rok od pet godina iz članka 225. ZOO-a. Kako je tužba predana sudu 29. prosinca 2020., obvezno-pravni zahtjev 17. studenog 2021., a brak razveden 17. veljače 2017. odluka je pravomoćna 10. ožujka 2017. (e-spis), jasno je da je tužitelj podnio tužbu i oba zahtjeva prije isteka roka zastare od pet godina. O tome i u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-558/2024-2 od 19. studenog 2025.

28. Također je neosnovan prigovor presuđene stvari koji je tužena istakla nakon što je pravomoćno okončan postupak između parničnih stranaka radi utvrđenja bračne stečevine poslovni broj P Ob-111/2017, jer se u ta dva predmeta ne radi o identičnim nekretninama. Predmet postupka između istih stranaka radi utvrđenja bračne stečevine, poslovni broj P Ob-111/2017 su nekretnine tužitelja upisane u zk.ul. broj 196 k.o. Vrpolje, uštedevina i pokretnine stranaka. Predmet ovog postupka su nekretnine upisane na ime tužene u zk.ul. broj 55, 1502 i sada na imenu Josipa Paulića iz zk.ul. broj 1503 k.o. Vrpolje, znači ne radi se o istim nekretninama. Stoga, je neosnovan istaknuti prigovor presuđene stvari.

29. Iz iskaza tužitelja je utvrđeno da je tužena stekla dio predmetnih nekretnina nasljeđivanjem nakon smrti njezinog oca Jerka, majke Anđe i sestre Zorke, a dio je stekla kupovinom od Ane Ćorluka, supruge Mladena Ćorluke, Mare Ćorluka, supruge Živka Ćorluke i od nećaka Marija Ćorluke. Mara Ćorluka je prodala svoj suvlasnički dio tuženoj i njezinoj sestri Zorki, svakoj u jednoj polovini dijela za kupoprodajnu cijenu od 3.000,00 €. Također je Mladenova supruga Ana prodala tužiteljici svoj suvlasnički dio za iznos od 3.000,00 €. Navodi da su ta sredstva bila zajednička, njega i tužene. U kupoprodajnim ugovorima je kao kupac navedena samo tužena. Tvrdi da je isplata izvršena iz novca koji su on i tužena stekli radom i od njihovih mirovina. Navodi da je sestra tužene, Zorka Ćorluka, bila bolesna i umrla je 2015., te da su on i tužena zajedničkim sredstvima snosili troškove Zorkinog liječenja i sahrane. Zakonski nasljednici – nećaci pok. Zorke, odnosno djeca njezine braće, su se odrekli prava na nasljedstvo na nekretninama u Vrpolju, kako ne bi imali nikakvih troškova oko Zorkinog

liječenja i sahrane, pa je tužena stekla suvlasništvo na nekretninama temeljem nasljeđivanja iza Zorke Čorluka, osim u dijelu koji je pripadao nećaku Mariu Čorluki, koji se prihvatio nasljedstva, nakon tetkine smrti. Naknadno je tužena isplatila Maria Čorluku za njegov suvlasnički dio u 5/108 dijela iznosom od 2.700,00 €, novcem koji je dobiven prodajom jedne od naslijeđenih čestica. Zorka je imala i stan u Ljubljani, Republika Slovenija i taj stan su naslijedili tužena i Zorkini nećaci, tužena je pronašla u Zorkinom stanu 3.000,00 € i uzela taj novac i od tog novca su plaćeni Zorkini dugovi, te je još dodano novca da bi se platili svi dugovi nakon Zorkine smrti.

30. Tužena u iskazu navodi da je stvarna bračna zajednica prestala 17. rujna 2016. i da je brak između stranaka razveden 17. veljače 2017. Navodi da je nakon smrti njenog oca, koji je umro 11. kolovoza 1993. naslijedila 18/108 dijela predmetne nekretnine. Nakon majčine smrti, 30. ožujka 2004., je naslijedila 18/108 dijela, te je nakon smrti sestre Zorke, 20. veljače 2015., naslijedila 40/108 dijela, jer su se njihovi nećaci, koji su pozvani na nasljedstvo nakon Zorkine smrti, odrekli nasljedstva u njezinu korist. Navodi da je od šogorice Mare Čorluka, supruge njezinog brata Živka, kupila dio predmetne nekretnine od 9/108 dijela, za 995,42 €/7.500,00 kn¹, a njezina sestra Zorka je kupila drugi dio od 9/108 dijela za isti iznos, jer je Mara bila suvlasnica u 18/108 dijela. Tvrdi da joj je novac za otkup ovog suvlasničkog dijela dao njezin sin Josip. Ugovor je sklopljen 2. listopada 2012. Navodi da je kupila od Ane Čorluka, supruge njezinog brata Mladena, njezin suvlasnički dio od 18/108 za iznos od 1.990,84€/15.000,00 kn¹ i ovaj iznos joj je dao sin Josip Paulić. Nekretnine nisu kupljene novcem stečenim radom za vrijeme trajanja braka s tužiteljem. Navodi da tužitelj nije plaćao troškove sahrane i liječenja njezine sestre Zore kao i troškove putovanja u Ljubljani. Sve troškove koji su bili povezani sa Zorinom bolešću i smrti ona je plaćala svojim novcima i novcima koje je dobila od svog sina Josipa.

31. S obzirom da su tužitelj i tužena živjeli u izvanbračnoj zajednici, a potom u bračnoj zajednici od svibnja 1994. do prestanka stvarna bračna zajednica stranaka 17. rujna 2016. i da su predmetne nekretnine u suvlasničkom dijelu, koji tužitelj traži tužbenim zahtjevom, stjecane kupoprodajom od 2012. do smrti Zorke Čorluka u veljači 2015., na tu imovinu stečenu za vrijeme trajanja bračne zajednice stranaka primjenjuju se odredbe Obiteljskog zakona („Narodne novine“ broj 116/03, 17/04, 136/04 i 107/07 dalje: ObZ/03). Naime, na imovinu stečenu za vrijeme trajanja izvanbračne i bračne zajednice parničnih stranaka do 1. srpnja 1999. primjenjuju se odredbe Zakona o braku i porodičnim odnosima, od 1. srpnja 1999. do 22. srpnja 2003. Obiteljski zakon („Narodne novine“ broj 162/98), sukladno odredbi članka 364. ObZ/03, od 23. srpnja 2003. do 31. listopada 2015. ObZ/03, a na imovinu stečenu nakon 1. studenog 2015., Obiteljski zakon („Narodne novine“ broj 103/15, 98/19, 47/20, 49/23 i 156/23 dalje: ObZ/15) prema odredbi članka 553 ObZ/15.

32. Prema odredbi članka 248 ObZ/03 bračna stečevina je ona imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potiče iz te imovine. Prema odredbi članak 253 stavak 2 ObZ/03 vlastita imovina bračnog druga je ona imovina koju je stekao tijekom bračne zajednice na pravnom temelju različitom od navedenog u članku 248 ObZ/03 (npr. darovanje, nasljeđivanje i sl.).

33. Prema odredbi članka 249 ObZ/03 bračni drugovi su u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini, ako nisu drugačije ugovorili. Među parničnim strankama nema spora da nisu sklopili bračni ugovor.

34. Uvidom u pravomoćno rješenje o nasljeđivanju poslovni broj O-334/15-4 od 20. travnja 2015. koje je donio javni bilježnik Ruža Medunić iz Slavonskog Broda, kao povjerenik Općinskog suda u Slavonskom Brodu je utvrđeno da je tužena naslijedila

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

sestru Zorku Čorluka na nekretninama upisanim u zk.ul. broj 55 k.o. Vrpolje u 16/18 dijela i Mario Čorluka, nećak Zorke Čorluka u 2/18 dijela, te da su zakonski nasljednici Miro Čorluka, Željka Mršo, Krešimir Čorluka i Marija Čorluka, nećaci Zorke Čorluka, svoj nasljedni dio ustupili u korist Binke Hrastović, ovdje tužene.

35. Među strankama nije sporno da je predmetna nekretnina prije svega bila u vlasništvu Jerka Čorluke, oca tužene i Anđe Čorluka, majke tužene. Isto je utvrđeno i iz zapisnika Općinskog suda broj 55 od 5. svibnja 1986. (stranica 17 spisa) Iz iskaza tužene je utvrđeno da je Jerko Čorluka umro 11. kolovoza 1993. a Anđa Čorluka 30. ožujka 2004. Tužitelj to nije osporio.

36. Uvidom u povijesni izvadak iz zemljišne knjige za nekretnine upisane u zk.ul. broj 55 k.o. Vrpolje i to kč.br. 578/13 Oranica Goč od 2310 m², kč.br. 579/1 Oranica Goč od 933 m², kč.br. 579/4 Oranica Goč od 503 m², kč.br. 580/2 Bara Goč od 7748 m², kč.br. 581 Oranica Goč od 3905 m² i kč.br. 582/2 Dvorište i kuća u Ulici J. J. Strossmayera 42A od 2695 m² je utvrđeno da je tužena stekla pravo vlasništva na predmetnim nekretninama u 76/108 dijela nasljeđivanjem. Tužena je nakon smrti svog oca, Jerka Čorluke 1993. stekla suvlasništvo od 1/6 dijela ili svedeno na zajednički nazivnik 18/108 dijela nekretnine, ovo među strankama nije sporno. Nakon smrti majke tužene, Anđe Čorluka 2004., tužena je stekla 1/6 dijela ili 18/108 dijela te nekretnine rješenjem o nasljeđivanju poslovni broj O-778/04-6 od 9. svibnja 2006. provedeno pod poslovnim brojem Z-6990/06 i ovo nije sporno među strankama. Tužena je nadalje temeljem rješenja o nasljeđivanju poslovni broj O-334/15 od 20. travnja 2015. naslijedila suvlasnički dio Zorke Čorluka od 40/108 dijela tih nekretnina provedeno pod poslovnim brojem Z-9581/2015. Tužena je nasljeđivanjem stekla 76/108 dijela nekretnina upisanih u zk.ul. broj 55 k.o. Vrpolje i u smislu odredbe članka 253. ObZ/03 ta imovina predstavlja vlastitu imovinu tužene.

37. Tužitelj u postupku nije dokazao da je sudjelovao u kupovini suvlasničkog dijela od 40/108, koji je tužena naslijedila nakon smrti Zorke Čorluka, tako što su nećaci tužene isplaćeni za svoj nasljedni dio njihovim zajedničkim novcem. Iz samog rješenja o nasljeđivanju poslovni broj O-334/15 od 20. travnja 2025. je utvrđeno da su ostali nasljednici ustupili svoj suvlasnički dio tuženoj, osim nećaka Maria Čorluke. Sam tužitelj je u tužbi naveo da su nećaci Zorke Čorluka ustupili svoj nasljedni dio tuženoj uz uvjet da ne sudjeluju u troškovima liječenja i sahrane Zorke Čorluka, te su se dogovorili da nakon što prodaju Zorkin stan u Ljubljani podjele novac, nakon što odbiju troškove ostavinske rasprave i sve nastale troškove oko prodaje stana. Dakle, ti troškovi su obračunati i oduzeti od novca dobivenog prodajom stana u Ljubljani, te od novca pronađenog u Zorkinom stanu u iznosu od 3.000,00 €, što je iskazao tužitelj. Što se tiče nekretnine u k.o. Vrpolje tužitelj je iskazao da su nećaci tužene ustupili svoj suvlasnički dio tuženoj kako ne bi plaćali troškove liječenja, sahrane i dugova Zorke Čorluka. Dakle, isti nisu isplaćeni za svoj nasljedni dio, već nisu htjeli preuzeti nasljedstvo zbog dugova i troškova. Niti jedan provedeni dokaz ne potvrđuje da je tužena otkupila nasljedni dio od nećaka Krešimira Čorluke, Marije Čorluka, Mire Čorluke i Željke Mršo. Tužitelj je dužan dokazati svoje navode prema odredbi članka 219. ZPP-a. Iz iskaza stranaka je utvrđeno da su dugovi Zorke Čorluka dijelom podmireni iz novca koji je pronađen u njezinom stanu, da je troškove sahrane platila tužena u iznosu od 1.000,13 €/7.535,50 kn¹, što je utvrđeno iz računa Runolist d.o.o. Vrpolje (stranice 325-326 spisa). Prema dopisu Klesarstva Šetka Donji Andrijevcu spomenik je plaćen, nije navedeno tko, kada i u kojem iznosu je to platio (stranica 509 spisa) što ovdje nije ključno, jer tužitelj za eventualne troškove ima pravo postaviti obvezno pravni zahtjev, ne stvarno pravni. Tužitelj ovdje nije dokazao koliko je točno

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

on platio na ime duga, troškova sahrane i liječenja Zorke Čorluka, pa mu sud isto ne može ni dosuditi.

38. Tužena je u postupku diobe koji je vođen na ovom sudu pod poslovnim brojem R1-127/2017 stekla vlasništvo na suvlasničkom dijelu od 5/108, tako što je sudskom nagodbom poslovni broj R1-127/17-8 od 26. siječnja 2018. isplatila Maria Čorluku za njegov suvlasnički dio iznosom 2.760,95 €/20.802,40 kn¹, koji iznos mu je isplatila na ročištu iz novca dobivenog prodajom kč.br. 579/3 Oranica Goč od 1155 m² kupcu Antunu Čakloviću. Ovo je utvrđeno uvidom u spis ovog suda broj R1-127/2017. S obzirom da je brak između stranaka razveden 17. veljače 2017., da je tužena isplatila Maria Čorluku 26. siječnja 2018., nedvojbeno je da je isti isplaćen nakon prestanka stvarne bračne zajednice i razvoda braka stranaka, novcem dobivenom prodajom naslijeđene imovine, pa je suvlasnički dio stečen od Maria Čorluke od 5/108 dijela, vlastita imovine tužene u smislu odredbe članka 39. ObZ/15, jer je stečena za vrijeme važenje ObZ/15.

39. Imajući u vidu navedeno, tužena je nasljeđivanjem i prema sudskoj nagodbi u diobi stekla suvlasništvo na predmetnim nekretninama u 81/108 dijela (76/108 + 5/108), znači taj suvlasnički dio je njezina vlastita imovina, ne bračna stečevina. Iz navedenih dokaza je utvrđeno da je tužena stekla suvlasnički dio od 81/108 nasljeđivanjem i isplatom u postupku diobe 26. siječnja 2018., dakle, radi se o imovini stečenoj sukladno odredbi članka 253. stavka 2. ObZ/03 i odredbi članka 39. stavka 2. Obz/15, a ne o bračnoj stečevini jer tu imovinu tužitelj i tužena nisu stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice, niti ta imovina potječe iz bračne stečevine. Iz navedenih razloga tužitelju ne pripada pravo suvlasništva s osnove bračne stečevine na suvlasničkom dijelu od 81/108 predmetnih nekretnina.

40. Uvidom u povijesni zemljišnoknjižni izvadak za nekretnine upisane u zk.ul. broj 55 k.o. Vrpolje je utvrđeno da su tužena i Zorka Čorluka temeljem Kupoprodajnog ugovora od 2. listopada 2012. uknjižene kao suvlasnici na suvlasničkom dijelu predmetnih nekretnina Mare Čorluka, a njezin suvlasnički dio je iznosio 1/6 dijela, što svedeno na zajednički nazivnik iznosi 18/108 dijela, što je provedeno u zemljišnoj knjizi pod poslovnim brojem Z-6864/12. Tužena i Zorka Čorluka su kupile navedeni suvlasnički dio u jednakim omjerima za kupoprodajnu cijenu od 1.990,84 €/15.000,00 kn¹, što je utvrđeno uvidom u Kupoprodajni ugovor (stranica 19 spisa). Tim Ugovorom je tužena upisana u 1/2 dijela od 18/108 ili u 9/108 dijela, a Zorka Čorluka u drugoj polovini od 9/108 dijela. Iz navedenog izvatka je nadalje utvrđeno da je tužena uknjižena kao vlasnik na suvlasničkom dijelu predmetnih nekretnina u 1/6 dijela ili 18/108 dijela jer je sklopila Kupoprodajni ugovor s Ankom Čorluka 12. lipnja 2014. što je provedeno rješenjem Zemljišnoknjižnog odjela ovog suda poslovni broj Z-4817/14. Uvidom u zbirku isprava i spis poslovni broj Z-4817/14 je utvrđeno da je tužena od Anke Čorluka 12. lipnja 2014. kupila njezin suvlasnički dio predmetne nekretnine za iznos od 1.990,84 €/15.000,00 kn¹, službena bilješka (stranica 69 spisa). Tužena je kupoprodajom stekla 27/108 dijela predmetnih nekretnina. Obje kupoprodaje su izvršene za vrijeme trajanja braka tužitelja i tužene i iste predstavljaju njihovu bračnu stečevinu jer tužena nije dokazala da je navedene nekretnine kupila vlastitim sredstvima. Tužena u ovom postupku nije dokazala da joj je sin Josip Paulić dao novac za kupovinu tih nekretnina, naime i sama je u odgovoru na tužbu navela da tužitelj ne može steći suvlasništvo na naslijeđenom dijelu, već eventualno može tražiti isplatu zajedničkih sredstava od 2.654,46 €/20.000,00 kn¹. Ulaganja sina Josipa Paulića nije ni spomenula. Stoga sud ne smatra vjerodostojnim kasniji navod tužene da joj je novac za isplatu kupljenih suvlasničkih dijelova dao sin. Imajući u vidu odredbe članaka 248.

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

i 249. ObZ/03, koji se primjenjuje na stjecanje bračne stečevine tijekom 2012. i 2014. tužitelj i tužena su suvlasnici u jednakim dijelovima na suvlasničkom dijelu od 27/108 predmetnih nekretnina jer su te nekretnine stečene kupoprodajom za vrijeme trajanja njihovog braka i isto predstavlja njihovu bračnu stečevinu. Na taj način tužitelj je stekao polovinu suvlasničkog dijela od 27/108 dijela. Iz navedenih razloga djelomično je osnovan stvarno pravni zahtjev tužitelja kojim traži da sud utvrdi da je stekao suvlasnički dio na dijelu predmetnih nekretnina, po ocjeni suda u visini od jedne polovine od 27/108 dijela nekretnina upisanih u zk.ul. broj 55 k.o. Vrpolje i to kč.br. 578/13 Oranica Goč od 2310 m², kč.br. 579/1 Oranica Goč od 933 m², kč.br. 579/4 Oranica Goč od 503 m², kč.br. 580/2 Bara Goč od 7748 m², kč.br. 581 Oranica Goč od 3905 m² i u zk.ul. broj 1502 k.o. Vrpolje i to kč.br. 582/2 Dvorište i kuća u Ulici J. J. Strossmayera 42A od 1269 m². Slijedom navedenog odlučeno je kao u točki I izreke presude.

41. Slijedom navedenog nije osnovan stvarno pravni zahtjev tužitelja kojim traži suvlasnički dio preko dosuđene jedne polovine dijela od 27/108 suvlasničkog dijela, pa do tražene jedne polovine dijela od 52/108 dijela navedenih nekretnina, jer je iz gore navedenih dokaza utvrđeno da taj dio pripada tuženoj. Stoga je sud odbio tužitelja s dijelom stvarno pravnog zahtjeva i odlučio kao u točki II izreke presude.

42. Sud je odbio tužiteljicu s dijelom tužbenog zahtjeva kojim traži da sud naloži tuženiku izdavanje isprave podobne za upis njezinog suvlasništva na nekretninama koje se nalaze u k.o. Vrpolje u zk.ul. broj 55 i 1502, jer tužitelja i tužena nisu bili u obvezno pravnom odnosu i tužitelj ove nekretnine nije stekao pravnim poslom od tužene, već svoj zahtjev temelji na ObZ-u i traži utvrđenje bračne stečevine, pa tužena nije dužan tužitelju izdati tabularnu ispravu, već se suvlasništvo u takvom slučaju uknjiži nakon pravomoćnosti presude. Iz navedenih razloga je odbio tužitelja s ovim dijelom tužbenog zahtjeva kao neosnovanim, te je odlučeno kao u točki III izreke presude.

43. Iz povijesnog zemljišnoknjižnog izvatka i gore navedenih Kupoprodajnih ugovora od 2. listopada 2012. i 12. lipnja 2014. je utvrđen način stjecanja suvlasničkog dijela od 27/108 upisan na ime tužene. Sud je ocijenio da se radi o bračnoj stečevini stranaka u jednakim dijelovima i za taj dio usvojio stvarno pravni zahtjev, stoga nisu relevantni navedeni iznosi kupoprodajne cijene u Ugovorima, iskazi stranaka i svjedoka Ane Čorluka dan na zapisnik kod Općinskog suda u Bjelovaru poslovni broj Pom-10/2026-7 od 25. svibnja 2026. o visini kupoprodajne cijene nekretnina jer tužitelju pripada pravo na uknjižbu jedne polovine kupljenih suvlasničkih dijelova od Mare Čorluka i Anke Čorluka, iz već navedenih razloga.

44. Tužitelj je postavio eventualni tužbeni zahtjev. Pored glavnog stvarno pravnog istakao je obvezno pravni, ukoliko sud ne usvoji stvarno pravni zahtjev sukladno odredbi članka 188. stavka 2. ZPP-a. Institut eventualne kumulacije predviđa mogućnost da tužitelj u jednoj tužbi protiv istog tuženika istakne više zahtjeva, predloži da sud ukoliko ne usvoji glavni zahtjev, usvoji slijedeći (eventualni) koji su u međusobnoj vezi. Tužitelj određuje redosljed. S obzirom da je sud djelomično usvojio glavni zahtjev za utvrđenja suvlasništva na nekretninama upisanim u zk.ul. broj 55 i 1502 k.o. Vrpolje upisane u vlasništvu tužene, onda neće odučavati o obvezno pravnom (eventualnom) tužbenom zahtjevu za opisane nekretnine, jer ti zahtjevi ne predstavljaju samostalne zahtjeve. Smisao odredbe članka 188. stavka 2. ZPP-a je da sud usvoji jedan od zahtjeva, redom kako je označio tužitelj. Budući da je sud usvojio stvarno pravni zahtjev u točki I izreke presude, neće odlučivati o eventualnom obvezno

pravnom zahtjevu, koji se odnosi na iste nekretnine (odluke Vrhovnog suda RH broj Rev-2304/2019-2 od 10. svibnja 2023. i Rev-1034/2024-2 od 29. siječnja 2025.).

45. Tužena je Ugovorom o darovanju od 2. svibnja 2023. prenijela vlasništvo na kč.br. 582/4 Dvorište i gospodarska zgrada od 1426 m², upisane u zk.ul. broj 1503 k.o. Vrpolje na Josipa Paulića, što je proveden u zemljišnoj knjizi ovog suda pod brojem Z-7023/2023. Ta čestica je nastala cijepanjem kč.br. 582/2 iz zk.ul. broj 55 k.o. Vrpolje, (koja je predmet ovog postupka), prijavnim listom provedenim kod istog zemljišnoknjižnog odjela pod brojem Z-873/2023. Ovo je učinjeno tijekom ovog postupka, u postupku je izvršena zabilježba spora. Tužitelj nakon navedene provedbe nije označio kao tuženika Josipa Paulića glede stjecanja suvlasništva na kč.br. 582/4, već je zahtjev i za tu česticu podnio protiv tužene, stoga je sud odbio tužitelja sa stvarno pravnim zahtjevom radi stjecanja suvlasništva na novonastaloj čestici jer tužena nije pasivno legitimirana radi stjecanja prava suvlasništva na toj čestici, te je odlučeno kao u točki III izreke presude.

46. Iz nalaza i mišljenja vještaka Veronike Petrić Stepanović je utvrđeno da tržišna vrijednost nekretnina upisanih u zk.ul. broj 55 k.o. Vrpolje iznosi 38.144,63 €/287.400,74 kn¹, nekretnina upisanih u zk.ul. broj 1502 k.o. Vrpolje iznosi 12.441,21 €/93.738,30 kn¹, a nekretnina upisanih u zk.ul. broj 1503 k.o. Vrpolje iznosi 8.178,16 €/61.618,34 kn¹, ukupno 58.764,00 €/442.757,39 kn¹ i to na dan 17. rujna 2016., kada je nesporno prekinuta stvarna bračna zajednica između parničnih stranaka. Vještak je nekretnine procijenila na temelju parametara detaljno navedenih u nalazu i mišljenju, te podatke iz nalaza i mišljenja građevinskog vještaka iz spisa ovog suda poslovni broj R1-127/2017 u kojem postupku su procijenjene predmetne nekretnine prije nego li su na nekretninama izvršene izmjene ulaganjima nakon 17. rujna 2016. Vještak je obavila pregled nekretnina u listopadu 2025. Također je procijenila pojedinačnu vrijednost kč.br. 582/4 Dvorište i gospodarska zgrada od 1426 m² i kč.br. 582/2 Dvorište i kuća u Ul. J. J. Strossmayera 42A od 1269 m², koje čestice su nastale cijepanjem kč.br. 582/2 Dvorište, gospodarska zgrada i kuća u Ul. J. J. Strossmayera 42A od 2695 m², tijekom 2023., odnosno nakon pokretanja ovog postupka. Vještak je na ročištu od 26. siječnja 2026. istakla da iz gore navedenih podataka je procijenila da tužitelj nije sudjelovao u ulaganju u nekretninu upisanu na ime tužene do 17. rujna 2016. i da zbog toga nije došlo do povećanja vrijednosti predmetnih nekretnina do 17. rujna 2016. Ulaganja su izvršena nakon rujna 2016., što je uočila prilikom pregleda nekretnine.

47. Sud prihvaća nalaz i mišljenje građevinskog vještaka Veronike Petrić Stepanović kao stručan, logičan i uvjerljiv. Na ročištu od 26. siječnja 2026. punomoćnici parničnih stranaka su suglasno naveli da prihvaćaju nalaz i mišljenje i da na isti nemaju primjedbi.

48. Iz izvatka za nekretnine upisane u zk.ul. broj 55 k.o. Vrpolje (str. 260-272 spisa) je utvrđeno da je tužena Ugovorom o darovanju od 2. svibnja 2023. prenijela dio kč.br. 582/2 k.o. Vrpolje na svog sina iz prvog braka Josipa Paulića. Tužena je prethodno prijavnim listom poslovni broj Z-873/2023 cijepala kč.br. 582/2 od 2695 m² na kč. br. 582/2 od 1269 m² i kč.br. 582/4 od 1426 m², potom je Ugovorom o darovanju prenijela vlasništvo na kč.br. 582/4 Gospodarska zgrada i dvorište u ulici J.J. Strossmayera od 1426 m² na Josipa Paulića, što je provedeno u zemljišnoj knjizi pod poslovnim brojem Z-7023/2023. Tužena je na ovaj način i za vrijeme trajanja ovog postupka, unatoč zabilježbi spora izvršila prijenos vlasništva u gotovo polovini dijela predmetne čestice na Josipa Paulića 2. svibnja 2023. Ovo među strankama nije sporno. S obzirom da je tužena otuđila dio navedene čestice i time izmijenila vlasništvo i identitet nekretnine tužitelj je onemogućen u ostvarivanju svog stvarno pravnog

zahtjeva na dijelu kč.br. 582/2, koja je sada kč.br. 582/4 upisana u zk.ul. broj 1503 k.o. Vrpolje na ime Josipa Paulića, čime je tužitelju pričinila štetu iz članka 1046 ZOO-a jer je umanjila njegovu imovinu s osnove bračne stečevine, te ju je dužna naknaditi prema odredbi članka 1085. stavka 3. ZOO-a. Stoga je osnovan eventualni tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži isplatu suvlasničkog dijela za otuđeni dio navedene čestice jer zbog promjene identiteta i vlasništva na otuđenom dijelu čestice ne može isticati stvarno pravni zahtjev prema tuženoj, već obvezno pravni zahtjev što je i istakao 17. studenog 2021., koji je uredio nakon primitka nalaza i mišljenja građevinskog vještaka Veronike Petrić Stepanović podneskom od 3. studenog 2025. Sud cijeni da tužitelju pripada pravo na isplatu jedne polovine od 27/108 dijela na kč.br. 582/4 k.o. Vrpolje koju je tužena darovala Josipu Pauliću. Prema nalazu i mišljenju građevinskog vještaka tržišna vrijednost kč.br. 582/2 k.o. Vrpolje na dan 17. rujna 2016. iznosi 8.178,16 €/61.618,34 kn¹, a tržišna vrijednost 27/108 te čestice iznosi 2.044,54 €, dakle tužitelju pripada polovina te tržišne vrijednosti, što iznosi 1.022,27 €. Iz navedenih razloga sud je usvojio tužiteljev obvezno pravni zahtjev u iznosu od 1.022,27 € i odlučio kao u točki IV izreke presude jer je u tom iznosu zahtjev osnovan.

49. Na dosuđeni iznos tužitelju je dosuđena zakonska zatezna kamata koja teče od podnošenja obvezno pravog zahtjeva 17. studenog 2021. do isplate sukladno odredbi članka 29. ZOO-a. Tužitelj ima pravo na kamatu od 17. rujna 2016. jer je takav zahtjev postavio 17. studenog 2021.

50. Sud je odbio tužitelja s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva radi isplate naknade za kč.br. 582/4 upisana u zk.ul. broj 1503 k.o. Vrpolje jer iz gore navedenih razloga cijeni da tužitelj nema pravo na suvlasnički dio predmetne nekretnine u većem dijelu od dosuđenog tj. do jedne polovine od 52/108 dijela. Vrijednost te kč.br. je procijenjena s 8.178,16 €, dio od 52/108 iznosi 3.937,63 €, jedna polovina tog dijela koliko traži tužitelj iznosi 1.968,81 €. Kako mu je sud dosudio 1.022,27 € (jedna polovina od 27/108 suvlasničkog dijela), odbijen je s preostalim dijelom od 946,54 €. Stoga je odlučeno kao u točki V izreke presude.

51. Prema odredbi članka 189. stavka 1. ZPP-a tuženik može do zaključenja prethodnog postupka pred sudom podnijeti kod istog suda protutužbu, ako je zahtjev protutužbe u svezi s tužbenim zahtjevom ili ako se ti zahtjevi mogu prebiti, ili ako se protutužbom traži utvrđenje kakva prava ili pravnog odnosa o čijem postojanju ili nepostojanju ovisi u cijelosti ili djelomično odluka o tužbenom zahtjevu. Tužena je podnijela protutužbu elektronskim putem 4. lipnja 2024. Prethodni postupak je zaključen na raspravi od 30. lipnja 2022. Tužitelj se u podnesku od 26. ožujka 2025. protivio protutužbi i predložio da sud istu odbaci sukladno odredbi članka 189. ZPP-a. Imajući u vidu da je protutužbu podnesena dvije godine nakon što je zaključen prethodni postupak i odredbu članka 189. stavak 1. ZPP-a osnovan je prigovor prekluzije, koji je istakao tužitelj, zbog čega je sud odbacio protutužbu tužene kao nedopuštenu i odlučio kao u točki I izreke rješenja (odluka Vrhovnog suda RH broj Revr-598/2018-2 od 12. rujna 2019. i Županijskog suda u Bjelovaru broj GŽ-820/2023-2 od 12. siječnja 2024.)

52. Prema odredbi članka 154. stavka 4. ZPP-a sud je odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove ovog postupka, jer su stranke djelomično uspjele u sporu u približno jednakim omjerima. Tužitelj je tužbom tražio stjecanje prava suvlasništva u jednoj polovini dijela na predmetnim nekretninama od 52/108 dijela, jer smatra da su on i tužena zajedničkim radom tijekom trajanja bračne zajednice stekli suvlasništvo na toj nekretnini u 52/108 dijela. Sud je iz gore navedenih razloga odlučio da mu pripada pravo na jednu polovinu od 27/108 dijela, gotovo pola. Za ostali dio odbio je tužitelja

¹Fiksni tečaj konverzije 7,53450

sa zahtjevom. Kako je gore navedeno, radi se o eventualnoj kumulaciji zahtjeva i sud s takvim zahtjevom postupka kao s jedinstvenim, jer zahtjevi nisu samostalni. Tužena nije uspjela s protutužbom, ista je odbačena, međutim s tim u vezi nisu nastali posebni troškovi. Dakle, stranke su uspjele u sporu u približno jednakim omjerima, stoga svaka stranka treba snositi svoje troškove postupka. Iz navedenih razloga odlučeno je kao u točki III izreke rješenja.

53. Iz gore navedenih razloga odlučeno je kao u izreci presude i rješenja.

U Slavonskom Brodu 24. rujna 2026.

Sudac

Ivanka Šaravanja

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi županijskom sudu, putem ovog suda.

Broj zapisa: **9-3088d-a0708**

Kontrolni broj: **09cee-d8c90-1bbe8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.